

Kreaturejere, hos hvem Dødsfaldenes Antal i Forhold til Antal Dyr over 2 Aar har været særlig stort, og Tabene for den enkelte Kreaturejer som Følge heraf vanskeligere at bære.

Endvidere ønsker Mindretallet at fremhæve, at Erstatningerne først og fremmest maa ydes for Dødsfald blandt Kreaturer over 1 Aar, hvorimod det meget betydelige Beløb, 1,3 Mill. Kr., som i Henhold til Bemærkningerne til Lovforslaget menes nødvendigt til Erstatning for Kalve fra 1 Aar og ned til 6 Maaneder, absolut ikke kan finde Anvendelse i denne Aldersklasse, ligesom Tilskud til disse helt unge Dyr ikke i særlig Grad er paakrævet.

Dels er de direkte Tab ved Dødsfald inden for denne Gruppe ikke saa følelige som Tabene ved Dødsfald blandt Kreaturer over 1 Aar, dels er Antallet af Dødsfald forholdsvis ringe, hvilket bekræftes af de af Udvalget tilvejebragte Oplysninger.

Naar det saaledes skønsmæssigt er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, at dette vil komme til at omfatte ca. 11 000 Stykker Hornkvæg over 2 Aar, ca. 5 000 Stykker Hornkvæg paa 1—2 Aar og ca. 26 000 Kalve, er dette sidste Tal fuldkommen misvisende, idet der heri er indbefattet alle Dødsfald blandt Kalve under 1 Aar, ogsaa Spædekalve. Lovforslaget omfatter imidlertid kun Kalve mellem 1 Aar og 6 Maaneder, og det er almindelig bekendt, at Dødeligheden blandt de helt unge Dyr — Kalve under $\frac{1}{2}$ Aar — er den overvejende, men disse omfattes jo ikke af Lovforslaget.

Mindretallet mener derfor, det vil være fuldt forsvarligt at undtage Kalve fra 1 Aar ned til 6 Maaneder fra Statens Tilskud og i Stedet yde en større og stigende Erstatning pr. Kreatur til de Kreaturejere, der har haft et forholdsmæssigt stort Antal Dødsfald blandt Dyr paa 2 Aar og derover.

Mindretallet kan give Tilslutning til, at der ydes Erstatning for Dødsfald blandt Grisesøer.

Da det maa formødes, at der navnlig i Epizootiens første Maaneder — fra den

almindelige Nedslagting paa Statens Foranledning sluttede til $\frac{1}{1}$ 1939 — har været en Del Kreaturejere, der har søgt at bevare selv de haardest angrebne Dyr længst muligt, da man paa dette Tidspunkt var ubekendt med, at Staten vilde yde Støtte inden for en Frist af 8 Uger, anser Mindretallet denne Frist, der er fastsat i § 1, for i mange Tilfælde at være for kort, hvorfor Ministeren efter derom indgiven og attesteret Ansøgning maa kunne give Dispensation fra denne Bestemmelse og forlænge Fristen.

Med Hensyn til de Kreaturejere, der har forsikret de omhandlede Dyr i en gensidig Forsikring og af denne har modtaget et Erstatningsbeløb, der ikke er mindre end Statens Tilskud, da maa dette udbetales til Forsikringen. — Er det af Forsikringen udbetalte Beløb pr. Kreatur mindre end Statsbidraget, er Forsikringen pligtig at betale den skadelidte det manglende Beløb.

Et *andet Mindretal* (Jens Thomsen) ønsker med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6 at gøre følgende Bemærkninger:

Af Veterinærvesenet og Det landøkonomiske Driftsbureau er Gennemsnitstabet pr. Ko ved den sidste Epizooti opgjort til følgende Tal:

Dødsfald.....	17 Kr.
Mælketab	49 —
Eftersygdomme.....	5 —
Ekstra Foder samt Tab i Huld..	9 —
Forøgede Arbejdsudgifter	7 —
Dyrlæge, Medicin og Desinfektionsmidler.....	5 —
Andre Udgifter ved Sygdoms Bekæmpelse	1 —
Tab som Følge af Afspærringer .	5 —

I alt... 144 Kr.

Deraf fremgaar det, at Statens Andel i det samlede Tab bliver yderst beskedent med et Tilskud af 20 Kr. i Driftstab.